

Υπηρεσία Τύπου και
Πληροφόρησης

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης
ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΥΠΟΥ αριθ. 189/18

Λουξεμβούργο, 6 Δεκεμβρίου 2018

Απόφαση στην υπόθεση C-305/17
FENS spol. s r. o. κατά Slovenská republika – Úrad pre reguláciu sieťových
odvetví

Τα κράτη μέλη δεν δύνανται να επιβάλλουν φορολογική επιβάρυνση η οποία πλήττει την εξαγωγή της ηλεκτρικής ενέργειας που παράγεται στο έδαφός τους

Μια τέτοια φορολογική επιβάρυνση δεν δικαιολογείται από τον σκοπό της διασφάλισης της σταθερότητας του εφοδιασμού με ηλεκτρική ενέργεια στο εθνικό έδαφος

Με σκοπό να διασφαλιστεί η αξιοπιστία και η σταθερότητα του δικτύου ηλεκτρικής ενέργειας στη Σλοβακία μετά τη διακοπή τη λειτουργίας δύο τμημάτων του πυρηνικού σταθμού ηλεκτροπαραγωγής Jaslovské Bohunice, επιβλήθηκε ειδική επιβάρυνση για τη χρήση του δικτύου αυτού, ιδίως κατά τη διάρκεια του 2008, επί της εξαγωγής της ηλεκτρικής ενέργειας που είχε παραχθεί στο σλοβακικό έδαφος, συμπεριλαμβανομένης της εξαγόμενης προς τα κράτη μέλη ενέργειας.

Η Korlea Invest, προμηθευτής ηλεκτρικής ενέργειας σλοβακικού δικαίου (την οποία διαδέχθηκε κατά νόμον η εταιρία FENS με έδρα, ομοίως, στη Σλοβακία), κλήθηκε να καταβάλει ποσό περίπου 6,8 εκατομμυρίων ευρώ βάσει της επιβαρύνσεως αυτής. Εν συνεχεία, η Korlea Invest αμφισβήτησε τη νομιμότητα της επιβαρύνσεως, η οποία πλέον δεν εφαρμόζεται, ενώπιον των σλοβακικών δικαστηρίων, υποστηρίζοντας ότι συνιστούσε επιβάρυνση ισοδύναμου αποτελέσματος προς δασμό, η επιβολή της οποίας απαγορεύεται από την αρχή της ελεύθερης κυκλοφορίας των εμπορευμάτων.

Το Okresný súd Bratislava II (πρωτοβάθμιο δικαστήριο επαρχίας Μπρατισλάβα II, Σλοβακία), ενώπιον του οποίου εκκρεμεί επί του παρόντος η υπόθεση αυτή, ζητεί από το Δικαστήριο να διευκρινισθεί αν η επίμαχη επιβάρυνση προσκρούει στην ανωτέρω αρχή του δικαίου της Ένωσης.

Με τη σημερινή απόφασή του, το Δικαστήριο επισημαίνει, καταρχάς, ότι η ηλεκτρική ενέργεια συνιστά εμπόρευμα κατά την έννοια του δικαίου της Ένωσης και ότι μια φορολογική επιβάρυνση που δεν επιβάλλεται σε ένα εμπόρευμα αυτό καθεαυτό, αλλά επί της χρήσεως του δικτύου που χρησιμοποιείται για τη μεταφορά του πρέπει να θεωρηθεί ότι πλήττει το εμπόρευμα αυτό καθεαυτό. Κατά συνέπεια, η επίμαχη επιβάρυνση εμπίπτει στις διατάξεις της Συνθήκης ΛΕΕ περί ελεύθερης κυκλοφορίας των εμπορευμάτων.

Το Δικαστήριο διαπιστώνει επίσης ότι η επιβάρυνση πλήττει μόνον την ηλεκτρική ενέργεια που παράγεται στη Σλοβακία και εξάγεται, με συνέπεια αυτή να επιβάλλεται λόγω του γεγονότος ότι η ηλεκτρική ενέργεια διέρχεται τα σύνορα. Συναφώς, το Δικαστήριο απορρίπτει το επιχείρημα της Σλοβακίας κατά το οποίο, λόγω του ότι υφίσταται ίδια επιβάρυνση η οποία πλήττει την ηλεκτρική ενέργεια που καταναλώνεται στη Σλοβακία, η ηλεκτρική ενέργεια που παράγεται στη Σλοβακία και εξάγεται τυγχάνει της ίδιας μεταχειρίσεως με την ηλεκτρική ενέργεια που παράγεται στη Σλοβακία και καταναλώνεται στη χώρα αυτή. Συγκεκριμένα, οι δυο αυτές επιβαρύνσεις, εκ των οποίων η μία καταβάλλεται από τον εξαγωγέα και η άλλη από τον τελικό χρήστη, δεν πλήττουν την ηλεκτρική ενέργεια στο ίδιο στάδιο εμπορίας, οπότε η επίμαχη επιβάρυνση πλήττει πράγματι το εμπόρευμα αυτό λόγω της διελύσεως των συνόρων.

Υπό τις συνθήκες αυτές, το Δικαστήριο καταλήγει στο συμπέρασμα ότι **η επίμαχη επιβάρυνση συνιστά φορολογική επιβάρυνση ισοδύναμου αποτελέσματος προς δασμό, τούτο δε όσον αφορά τόσο την ηλεκτρική ενέργεια που εξάγεται προς άλλο κράτος μέλος όσο και εκείνη που εξάγεται εκτός της επικράτειας της Ευρωπαϊκής Ένωσης**. Συναφώς, όσον αφορά τις

εξαγωγές προς άλλα κράτη μέλη, το Δικαστήριο υπογραμμίζει ότι η αρχή της ελεύθερης κυκλοφορίας των εμπορευμάτων αντιτίθεται στην επιβολή μιας τέτοιας επιβαρύνσεως. Όσον αφορά τις εξαγωγές προς χώρες εκτός Ευρωπαϊκής Ένωσης, το Δικαστήριο υπενθυμίζει ότι τα κράτη μέλη δεσμεύθηκαν σε μια κοινή εμπορική πολιτική της οποίας η λειτουργία θα θιγόταν αν τα κράτη μέλη είχαν τη δυνατότητα να επιβάλλουν μονομερώς επί των εξαγωγών επιβαρύνσεις ισοδυνάμου αποτελέσματος προς δασμούς.

Τέλος, το Δικαστήριο υπενθυμίζει ότι **η απαγόρευση που επιβάλλεται στα κράτη μέλη όσον αφορά την επιβολή δασμών και φορολογικών επιβαρύνσεων ισοδυνάμου αποτελέσματος συνιστά ουσιώδη κανόνα του δικαίου της Ένωσης ως προς τον οποίο η Συνθήκη ΛΕΕ δεν προβλέπει τη δυνατότητα ούτε παρεκκλίσεως ούτε δικαιολογήσεως**, είτε πρόκειται για τις σχέσεις μεταξύ των κρατών μελών είτε για τις σχέσεις μεταξύ αυτών και χωρών εκτός Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Υπό τις περιστάσεις αυτές, το Δικαστήριο καταλήγει στο συμπέρασμα ότι **η επίμαχη εν προκειμένω επιβάρυνση δεν συνάδει με την αρχή της ελεύθερης κυκλοφορίας των εμπορευμάτων.**

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Η προδικαστική παραπομπή παρέχει στα δικαστήρια των κρατών μελών τη δυνατότητα, στο πλαίσιο της ένδικης διαφοράς της οποίας έχουν επιληφθεί, να υποβάλουν στο Δικαστήριο ερώτημα σχετικό με την ερμηνεία του δικαίου της Ένωσης ή με το κύρος πράξεως οργάνου της Ένωσης. Το Δικαστήριο δεν αποφαινεται επί της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου. Στο εθνικό δικαστήριο εναπόκειται να επιλύσει τη διαφορά σύμφωνα με την απόφαση του Δικαστηρίου. Η απόφαση αυτή δεσμεύει, κατά τον ίδιο τρόπο, τα άλλα εθνικά δικαστήρια που επιλαμβάνονται παρόμοιου προβλήματος.

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημέρωσης, το οποίο δεν δεσμεύει το Δικαστήριο.

Το [πλήρες κείμενο](#) της αποφάσεως είναι διαθέσιμο στην ιστοσελίδα CURIA από την ημερομηνία δημοσίευσής της

Επικοινωνία: Estella Cigna-Αγγελίδη ☎ (+352) 4303 2582